

מעשה מרב האי גאון קדוש ה' מכבוד בוצינא דנהורא קדישא אספקלריא המאירה מרן מו"ה שמעלקא האב"ד ניקלשפורג רבו של הקדוש מלובלין :

מעשה

מרב האי גאון קדוש ה' מכבוד בוצינא דנהורא קדישא אספקלריא המאירה מרן מו"ה שמעלקא האב"ד ניקלשפורג רבו של הקדוש מלובלין :

כאשר

נתכהן הגאון הקדוש הנזכר לשרת בקודש לרעות לאן יעקב בקרי' ניקלשפורג עיר ואס בישראל • אין לשער ואין לערוך גודל כבודו ויקר ערכו אשר האצילו עליו כל שרי ישרי' ומה גם עיני העדס פניקלשפורג אשר בחרו בו • וכל קהל העיר אשר חמדו לו • כולם נקבצו וצאו לכבודו • ועד למרחוק כשתי פרסאות נסעו לעומתו לקבלהו ולנהלהו על מעונות משכיות אשר ערכו למעניתו ותהום כל הקרי' ואגפי' לקול תרועת ששון ועליצות לב כל אחד • ותהי לחרדת שמחה עד מאוד • ויהי בבוא הגאון הקדוש לשלחם חדרי המשכיות אשר הוכנו לו, דחק כל העם מקצה אל הקצה להביט בפניו מפני כבודו : והוא ענה תיכף כבואו הפתחה (ברוך הבא רב"י ר' שמעלקי) ואחר עלה עד למעלה ויאמר לו לעצמו זעצט אייך רבי ר' שמעלקי) ואחר אשר נתנו לפניו כל מעדנים וכל פרחי הוד לטעום מאומה אמר לו לעצמו נא עסט רבי ר' שמעלקא : וכה וכה

חזר

מהל כדושים

חזר פעמי' אין מספר לעין כל רואים ובאזני כל הנקהלים לדבר אל עצמו בקול רם ולחלוק לו כבוד לעצמו : וכולמו ראו כן תמהו : ולא הרהיב איש בנפשו לשאול את הרב על ככה : אולם למדן אחר וגביר מופלג הי' אשר העיז פניו לשאול את הרב על ככה : רבי למה זה הלא בעיני העם מחר הדברים אלה עד מאוד . בהנגלות נגלות לעיניהם ברורף אחר הכבוד : ותקטן בעיניו כבוד זולתו כי בעצמו יחלוק לו כבוד : וישיבהו : זה הפי' ממאמרם ז"ל יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך וכי זה תכלית הנרצה אולם כל מנמתם הי' להפיץ אור חלקי עלינו ולהדריכנו למדרגה היותר נעלה שנעבדו את ד' בלי שום גאות ופניות ח"ו וכ"כ לא נרדפו אחר הכבוד עד שיהי' משוקץ ומתועב ונבזה בעינינו באמרם ז"ל יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך . כמו הכבוד אשר יחלוק האדם לו לעצמו . וכי נאה וכי יאה אם אומר לי לעצמי רבי ר' שמעלקא . ככה צריך להיות כל כבוד המדומה של אנשים זולתי חביב עלי . ותיכף ראו כולמו לדעת כי צריך קדוש עליון הוא . והי' רועה עדתו כר ירחב במרעה דשן ושמן ועד כי נהרו אליו מאפסי ארץ .

והשתא

ראתינא להכא . ממעשה הגאון הקדוש הנזכר אחר אשר הדרין ברגל כל כבוד המדומה אל רגלי עני העני בדעת פעמי' דלים דלי תבונה כי המה אף המה יתנו אל הכבוד מקום לשבת בראש כל צבאותם . ולא שום איש אשר יאח לפעולת ד' ולעבודתו יתברך . אף אנא אחינא בה מילתא . כי מצינו בר"א עת נכנסו תלמידיו לבקרו בקשו מאתו ילמדנו רבינו . צוה אותם לאמר (לכן הזהירו בכבוד חבריכם) אשר כנראה היא הפך מטרת הכוונה אשר השביץ הגאון האלקי הנזכר מנקלשפורג במאמרם ז"ל כי היא הכניע את הכבוד וירדפהו עד חרמה . ור"א צוה לתלמידיו לכן הזהירו בכבוד חבריכם . אולם טרם נתיר הספק הזה . ועד כי נישב דברי הגאון הנ"ל האפודים בכוונת חז"ל . נקדים להפיץ אור על פני מאמר ר"א . ואחר יוטעם כל הדברים אלה כדבש לפינו ולא נמלא עוד שום סתירה כי הלא יקשה לנו . וכי מאומה לו הי' לר"א להזהיר יותר מכלליות התורה . ומה גם טרם נלקח ארון הקודש . ונר חלקים בטרם יכבה עת תשרה שכינת עוזו ממעל על כל בר ישראל ואשר על כן הזהירו לקיים צוואת המה . יען כי שעת מיתתו כל הרעיונים כל העשיונות ילידי השכל המה זכים וצלולים . ומה גם גדול בענקים כר"א ומדוע הזהיר להם אך על כבוד החברים וזה כלל גדול בתורה

חזר פעמי' אין מספר לעין כל רואים ובאזני כל הנקהלים לדבר אל עצמו בקול רם ולחלוק לו כבוד לעצמו : וכולמו ראו כן תמהו : ולא הרהיב איש בנפשו לשאול את הרב על ככה : אולם למדן אחר וגביר מופלג הי' אשר העיז פניו לשאול את הרב על ככה : רבי למה זה הלא בעיני העם מחר הדברים אלה עד מאוד . בהנגלות נגלות לעיניהם ברורף אחר הכבוד : ותקטן בעיניו כבוד זולתו כי בעצמו יחלוק לו כבוד : וישיבהו : זה הפי' ממאמרם ז"ל יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך וכי זה תכלית הנרצה אולם כל מנמתם הי' להפיץ אור חלקי עלינו ולהדריכנו למדרגה היותר נעלה שנעבדו את ד' בלי שום גאות ופניות ח"ו וכ"כ לא נרדפו אחר הכבוד עד שיהי' משוקץ ומתועב ונבזה בעינינו באמרם ז"ל יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך . כמו הכבוד אשר יחלוק האדם לו לעצמו . וכי נאה וכי יאה אם אומר לי לעצמי רבי ר' שמעלקא . ככה צריך להיות כל כבוד המדומה של אנשים זולתי חביב עלי . ותיכף ראו כולמו לדעת כי צריך קדוש עליון הוא . והי' רועה עדתו כר ירחב במרעה דשן ושמן ועד כי נהרו אליו מאפסי ארץ .

והשתא ראתינא להכא . ממעשה הגאון הקדוש הנזכר אחר אשר הדרין ברגל כל כבוד המדומה אל רגלי עני העני בדעת פעמי' דלים דלי תבונה כי המה אף המה יתנו אל הכבוד מקום לשבת בראש כל צבאותם . ולא שום איש אשר יצא לפעולת ד' ולעבודתו יתברך . אף אנא אחינא בה מילתא . כי

מצינו בר"א עת נכנסו תלמידיו לבקרו בקשו מאתו ילמדנו רבינו . צוה אותם לאמר (לכן הזהירו בכבוד חבריכם) אשר כנראה היא הפך מטרת הכוונה אשר השביץ הגאון האלקי הנזכר מנקלשפורג במאמרם ז"ל כי היא הכניע את הכבוד וירדפהו עד חרמה . ור"א צוה לתלמידיו לכן הזהירו בכבוד חבריכם . אולם טרם נתיר הספק הזה . ועד כי נישב דברי הגאון הנ"ל האפודים בכוונת חז"ל , נקדים להפיץ אור על פני מאמר ר"א . ואחר יוטעם כל הדברים אלה כדבש לפינו ולא נמצא עוד שום סתירה כי הלא יקשה לנו וכי מאומה לו הי' לר"א להזהיר יותר מכלליות התורה . ומה גם טרם נלקח ארון הקודש ונר חלקים בטרם יכבה עת תשרה שכינת עוזו ממעל על כל בר ישראל ואשר על כן הזהירו לקיים צוואת המה , יען כי שעת מיתתו כל הרעיונים כל העשיונות ילידי השכל המה זכים וצלולים . ומה גם גדול בענקים כר"א ומדוע הזהיר להם אך על כבוד החברים וזה כלל גדול בתורה

קהל קדושים

אולם באמת נחזה בחוש כי אחב"י כולמו יחזיקו בהתאחדות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ואיש את רעהו יאהב אהבה בלתי סרה. לא כן בצאת אל השוק איש את אחיו לא יכיר ואת בניו לא ידע ובמסחר וקנין האחד ישיג גבול רעהו. לכן ר"א הזהיר לנו בחכמתו לאמר לא עיקר האחדות היא בבתי כנסיית ובבתי מדרשות. אך לכו הזהירו בכבוד חבירכם פי' בצאתכם החוצה אז הזהירו ומעתה יוצא לנו

אולם באמת נחזה בחוש כי אחב"י כולמו יחזיקו בהתאחדות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ואיש את רעהו יאהב אהבה בלתי סרה. לא כן בצאת אל השוק איש את אחיו לא יכיר ואת בניו לא ידע ובמסחר וקנין האחד ישיג גבול רעהו. לכן ר"א הזהיר לנו בחכמתו לאמר. לא עיקר האחדות היא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. אך לכו הזהירו בכבוד חבירכם פי' בצאתכם החוצה אז הזהירו. ומעתה יוצא לנו מזה לדעת כי באמת אין לרדוף אחר הכבוד מאומה. כל זאת בעבודת ד' אולם בדרך מסחר וקנין באמת הוזהרו על זה. ומעתה יובנו היטב כל הדברים והכל על מקומו בשלום. זה נאמר בעבודת ד' וזה במסחר וקנין :

מזה לדעת כי באמת אין לרדוף אחר הכבוד מאומה : כל זאת בעבודת ד' אולם בדרך מסחר וקנין באמת הוזהרו על זה. ומעתה יובנו היטב כל הדברים והכל על מקומו בשלום. זה נאמר בעבודת ד' וזה במסחר וקנין :